

POEMA SACRVM.

In diem Purificationis, Augustissimæ
Dei Genitricis Mariæ.

AD

NOBILES ET
OPTIMÆ SPEI ADOLE-
SCENTVLOS, IOANNEM, MARTI-
NVM, PETRVM, NICOLAVM, FRAN-
CISCVM ET IOANNEM LVDO-
VICVM REIFF, fratres Ger-
manos, &c. scriptum.

AVTORE

PETRO CURDINO BOLLENSI,
*ex florentissima Ditione Friburgensi
apud Heluetios.*

FRIBURGI NVITHONVM ex Officina
ABRAHAMI GEMPERLINI.

M. D. x̄c̄vii.

Concordia, Res firmissima,

Insignia Gentilitia Patritiorū Reiff,
apud Friburgenses in
Heluetijs.

NOBILIBVS, LIBE-
RALI INGENIO, ET EXIMIAE IN-
dolis adolescentulis, IOANNI, MARTINO, PE-
TRO, NICOLAO, FRANCISCO, ET IO-
ANNI LVDOVICO REIFF, Nobilissimi ac
Clarissimi Viri CHRISTOPHORI REIFF,
in Midde & Tornier, &c. Domini, & celeberrimæ
Vrbis FRIBVRGENSIS apud NVITHO,
NES Senatoris, &c. FILIIS
S. D.

Ceipite, NOBILES ADOLESCENTVLI, poëma
quoddam, in Diuinæ Matris & Augustissimæ Virginis MA-
RIÆ qualemcunq; honorem, à me non ita pridem, ea qua
potui diligentia, confectum, nunc vero Vobis, multis ijsq; iu-
stissimis de causis consecratum. Primum enim exploratè co-
gnitum habens, Vos in hac tam tenera etate, ad rectissima
studia atq; optimas artes, omni contentione incumbere, nefas

esse putavi, tantæ spei Pueros vel non exornare, vel saltem, ne de hac quicquans
aliquando remittant, admonere. Accedit incredibilis illa, & propè singularis be-
neuolentia humanitasq; , qua me immerentem, Nobilissimus simul & Clarissimus
Parens Vester CHRISTOPHORVS REIFF inclyæ huius & laudatissimæ
Reip. FRIBVRGENSIS Senator prudentissimus, non complectitur modo, sed
alterum iam etiam annum domi suæ ita liberaliter alit, ut non videam, quibus tan-
dem modis, tantis mihi præstitis beneficijs respondere possim. Vt ergo virium
mearum non sit, meritorum magnitudinem compensare, pro virili tamen enitar, vt
& tam proluxæ, tamq; benefica voluntatis, qua me clientem suum talis tantusq;
Vir prosequitur, memoriam conferuem sempiternam, & de vobis litterarum stu-
diosissimis Adolescentulis, quibus ad hæc humaniora studia datus sum adiutor, be-
nè merendi occasionem nullam prætermittam. Et sanè cum pietate vestra, qua erga

EPISTOLA NVNCVPATORIA.

Deiparam virginem flagrantis summa, Epos non prorsus, ut spero, indignum, nuperrime conscriptum à me, Patronorum quorundam suassu edendum videretur, Vobis id dicatum volui, ut vel hoc tenui munusculo, quo in Vos magnæ cuiusdam expectationis & paternæ virtutis, pulcherrimarumq; rerum amantiſſimos, animo essem declararem, omnibusq; facerem testatum. Vestrum erit, exiguum hunc ingenij fœtum, hunc primum conatum meum, quem DEO & sanctissimæ VIRGINI gratissimum fuisse non dubito, Vobis quoq; iucundissimum accidisse ostendere. Quod si feceritis, nouo me rursus vobis beneficio obligaueritis. Valet, LECTISSIMI ADOLESCENTVLI, & me meaq; studia Parenti vestro Viro optimo & humanissimo commendate. FRIBVRI HELVETIORVM Calend. Februarij Anno M. D. XXCVII.

V.

Additis.

PETRVS CVRDINVS.

POEMA

Et sanctas nitidis replent splendoribus ædes.

O qualis pietas animorum ? ò quantus auitæ
Relligionis amor cunctos ex ordine ducit ?
Ecquid enim cerata replent funalia palmas ?
Quid uè faces signant fulgenti luce coruscæ ?
Et cur igniu omis rutilant altaria flammis,
Atq; adeò fumant cœlo minitantia tecta ?
Hæc in honore tuo sunt omnia, maxima Virgo,
Hæc tibi pro veteri veræ pietatis amore
Omnia debentur, quid enim tua plurima Virtus,
Et puræ mentis nitor, & flos ille suauis
Virginitas tibi iure negat ? nihil illa meretur
Omnia, nam signum illæsi dat flamma pudoris.
Sic quoq; tu flammã præbes non qualis in orbe
Sed quã de summo demissã verticis axe, (est,
Fudit in electum cœlestis gratia corpus.
Proinde nec immerito cuncti iuuenesq; senesq;
Ad cœlos castas properant effundere voces,
Quos ritus celebrare sacros, & lumina sacra
In templis gestare iuuat, testantia pulchrum
Relligionis opus, diuini exemplar amoris.

O decus excellens ? ò præclarissima Mater ?
Tu veluti clarum sydus splendore refulges,
Lumineq; ætherei monstras fastigia cœli:
Splēdida cera notat sanctissima claustra pudor-
Et quē virgineum seruasti semper honorē. (ris,
Ecquis enim dulcem nescit producere ceram,
Mellis.

Mellis apes auidas, & eas sine semine posse,
Et sine concubitu, multam progignere prolem,
Nec minus, vt reliqs mos est post tēpora par-
Diua Dei Genitrix, veterū p more parentū, (tus
Arripiens dulcem Natum, sobolemq̃ Tonantis,
Templa petit, sanctiq̃ capit mysteria verbi,
Dona ferens aris, geminas ex more columbas,
Indiga non horum: liquidē sine crimine Virgo
Manserat, acteneri veluti rosa plena pudoris,
Ast vt seruaret veteris pia dogmata legis,
Id cōplebat opus, quo non tamē indiget vnquā,
Cum tenebræ lucis nequeant augere nitorem.
Nam velut illustris rapido qui voluitur ortu
Phœbus in occasum, vario splendore refulget,
Nec quicquam terrena valent super addere tātō
Fulguri, vt capiat radios magis inde micantes,
Haud aliter Regina potens stellantis Olympi,
Chara Dei Genitrix, radijs fulgentibus ardet,
Et rutilo splendore micat, micat inclyta Virgo,
Immensa virtute Dei, qui lucis origo est,
Et solem, stellasq̃ tenet, cœlumque profundum.
Hæc hæc (magna loquor) quę sydere pulchrior
Et nulla virtute caret, circūfluit omni, (omni est
Legis adimplebat veteris consueta, pioque
Tollebat de more recens in luminis auras
Progenitum ad sacras ædes, Dominoq̃ potenti
Sistebat, patriæ quàm seruantissima legis.

Discite

Discite iustitiam moniti, & non spernere leges,
Discite iustitiam, monitis insistite sacris,
Et iussis verę sanctis parete Sionis.
Exemplum Diuina parēs nunc omnibus offert,
Sic Deus æterna quondam vos sede beabit.

Et tibi sancte Senex nulli pietate secunde,
Cui nomen Simeon, cœlesti Numine plene,
Quis tū sensus erat, qualis uē in corde voluptas,
Cum Puerum longo promissum tempore tādē
Cernebas, hominū Regem superūmq̃ potētem.
Cuius erat partus toties totiesque petitus?
Tunc tibi lætitiā, & verē noua gaudia pectus
Demulsiſſe puto, felici sydere nato,
Quo tua viderūt, sanctam, pia lumina, Prolem,
Optatos, reor, amplexus dans, oscula læta
Fixisti, simul illius percussus amore.

O te fœlicem nimium, nimiumque beatum:
Nā fuit aspectus, vix q̃ fœlicior alter. (Mater

Nunc redeo ad Matrem, matrū quæ maxima
Solacq̃ fœmineos inter castissima partus,
Ac eius laudes varias, pietatis amorem
Virgineumq̃ decus, super aurea sydera tollo.
Nam velut illustri rutilus Sapphirus in auro
Splēdet, in auratusq̃ magis magis inde nitescit,
Haud secus alma Parēs, matres virtutis honore
Virgineiq̃ chori reliquas supereminet omnes.
Mortales benefacta loquor superantia vires,

O Geni-

O Genitrix, siquidem peperisti prima salutem
Humano Generi læuis Phlegethontis in vndis
Immerso, & tristi reparasti gaudia mundo.

O decus, ô magni Mater venerabilis ævo
Nominis, æternoq; patris quæ Numine gaudes,
Nos tueare precor, si fortè piacula nostra
Offendant Regem, flectēs prece Numinis iram,
Et nos terrigenas vasta caligine cinctos,
Luce tua illustrans, nigrantem disijce nubem:
Fac quoque nos duris animos attollere rebus,
Ferreq; sublimes superato ex hoste triumphos.
Hic sine fine Leo rugit, sitiensquē cruento
Deuorat ore animas æterna morte premedas:
Ingredienda via est grauibus subiecta periclis,
Qua necat incautos Prædo crudelis euntes:
Nec pcul hinc fluuius subitis exsurgit ab vndis,
Illic turba frequens celeri rapiente procella
Merguntur, portum nunquam visura quietum:
Hos fugimus lapsus, & multa pericula rerum,
Luce tua freti collustratiq; nitore,
Imus & ad placidæ tandem vestigia pacis.

Quod superest, ô Diua Parens, ô innuba Virgo,
Ipse ego te, nomenq; tuum, laudescq; perennes,
Perpetuo tollam clarum super æthera cantu.

ODE SAPPHICA,

De eadem Sacrosancta Virgine MARIA.

PER PETRUM CURDINVM BOLLENSVM.

Oelium clarum iubar, ô Virago,
Virginum splendor, Genitrix Tonantis,
Hac die laudum resonant tuarum
Omnia plena.

Tantum Natum, Genitrix, in aris,
More Maiorum posuisse, sanctis
Laudibus grati memorant Nepotes

Omne per animum.

O Decus caeli nitidum Quiritium:
Pulchrior Luna, nitidisq; stellis,
Quid canam de te, modularie plectro

Virgo sacrata?

Omnis humani Generis repertrix
Perditi primi maculis Parentis,
Quis tuos possit modulis honores

Scribere digne?

Ora si centum, totidemq; linguae,
Si mihi Virtus Heliconus esset,
Non tamen dignas meritis referrem

Carmine grates.

At tua, Virgo, bonitate fretus,
Hac die totum celebri per orbem,
In tuum cultum, celebresq; honores

Ora resoluam.

Tu Deum nostras genuisti in oras,
Lacte pauisti, dederat secundas

*Cui pater partes, scelus expiandi
Sanguine nostrum.*

*Ad sacras aras hodie repostum
Pignus, & charum pretium salutis
Gentis humanae, superum satori*

Rite tulisti.

*Ante tu supplex solium cornu scum
Patris, excusas maculas nefandas,
Ac tuis blandis precibus retardas*

Fulmina Nati.

*Flectis offensum vitis Tonantem,
Mitigas iram superum Parentis,
Tu vocas omnes homines, ut alta*

Sydera scandant.

*Iam diu infernis hominum propago,
Totus & Mundus perisset undis,
Ni tua aeterna prece liberasses*

Pignora morte.

*Post Deum nobis columnen salutis,
Asperis tu spes dubijsq; rebus,
Mitibus nostros miserans labores,*

Tristia mutas.

*Perdis infestas furias, & hostes
Sanguinis nostri cupidos repellis:
Protegis puros, trepidos reosq;*

Robore firmas.

*Alma per te pax dominatur omni
Orbe terrarum, viget otiumq;*

Mars tibi cedit ferus, & cruenta

Arma quiescunt.

Territa mox te stygia Phalanges,

Atq; Plutonis fugiunt cohortes,

Tu fugans manes, stygia paludis

Atria vastas.

Integram puppim & apidas per undas

Ducit, & remis, duce te, gubernat,

Obtinet foelix, alacerq; portum

Nauta petitum.

Nostra si quando ratis à marinis

Fluctibus, ventisq; agitatur Austris,

Stella mox nobis ibi tu Maria

Lata resulges:

Per mare optatas alacres ad oras

Tendimus, Syrtes scopulosq; Scyllæ

Naue vitantes, fugimusq; tetram

Sæpe Charybdim.

Sola nam portus pauidis quietus

Nauiis es, tu miseris colonis

Pax, salus & persugium vocanti

Rebus in arctis.

Te viam carpit socia viator,

Atque iter tutum per inhospitalem

Caucasum, vel quæ loca mortuorum

Osibus albens.

Diua, tu nobis timidus es Ara,

Robur & Turris, tenebris in atris

Clara lux mundi, radiansq; stella

Præuia cæcis.

Impotens lingua, veniens precatum,
Ut tuas possit resonare laudes,
Gratus humana referens recedit

Munera vocis.

Lenis exaudis ope destitutos
Artuum, summis tenebris, & imis
Liberas umbris, benè te iuvante

Surdus & audit.

Pandis & tutum miseris asylum
Rebus in duris, neq. derelinquis,
Qui tuum nomen reuerentur, atq.

Laudibus ornant.

Oppidum nostrum tibi singulari
Deditum cultu, foveas sub alis,
Ne lues, pestis, vitiumq. morum

Inquinet ipsum.

Finibus depelle inimica nostris
Tela, vim, ferrum, maciem, febrimq.,
Spumeos rictus inbibe Leonum,

Perde Dracones:

Posce tu nobis Sobolis fauorem,
Dapnum, noxis animumq. purum,
Purius pectus niteat recocto

Ignibus auro.

Et viam Vitæ resera beata,
Vinculis duris animus solutus
Noster, vt tandem teneat supremas

Aetheris arces:

SIMEON AD DEVM ET VIRGI-
NEM MARIAM.

*Attulerat Virgo, sancto comitata Marito,
Ad Templum, Natum, properat sitibundus ad edes
Cùm canus SIMEON longo Venerabilis aeo,
Cepit & hoc carmen vultu cantare sereno.
Da Genitor vitæ finem, velut ante locutus*

*Longe uo fueras, spem nostræ namq; salutis
Vidimus his oculis, his sustentauimus ulnis,
Uamensam referas lucem, populiq; sub ora
Mittis, vt obscuras cælesti lumine Gentes
Clarificet, crescatq; tuæ noua gloria plebi.*

*Tum Matri conuersus ait; sanctissima Mater,
Infantis nati secuit qui mollia membra,
Hic idem gladius pariter præcordia tanget
Virgo tua, & flebis plusquam si uère sorores
Hæc ora Troianum: raptam à Plutone sub umbras
Alma Ceres fleuit Natam, non conscia furti.
Tanta feras animo clementi, Virgo pudica,
Mercibus his emitur cælum, Regniq; corona,
Sydercos inter proceres, sanctumq; senatum,
Non ill. c solum, at toto veneraberis orbe.*

EPIGRAMMA.
DE EODEM FESTO
AD MAGNAM MATREM VIRGINEM.

*Non hac Virgo tibi, nobis lustratio confert,
Ut sumus impuri, candida tota nites.
Tu rosa caelestem, Virgo, qua spirat odorem,
Spinae feminei cetera turba Gregis.*

F I N I S.
DEO OPT. MAX. SÆCVLORVM
OMNIVM REGI LAVS ET GLORIA.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

DEI NOMINE AMEN
DEI DOMINI
IN MAGNA

...
...
...
...
...

DEI NOMINE AMEN
DEI DOMINI
IN MAGNA

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

DR. JOHN WESTON
M.D. 1811
M.D. 1811
M.D. 1811

WESTON, JOHN
M.D. 1811
M.D. 1811
M.D. 1811

WESTON, JOHN
M.D. 1811
M.D. 1811
M.D. 1811

WESTON, JOHN
M.D. 1811
M.D. 1811
M.D. 1811

DEO OPT. MAX. SEC. CLORAM
ORNIAN REGI LAYS ET CLORAM

...